

[Dagmar Mørk Jensen]

get gerne have lejlighed til at drøfte i udvalget. Hvad vi lægger overordentlig stor vægt på, er, at overførslen fra skoletandplejen sker efter et absolut nagelfast system, uanset hvilket tidspunkt vi enes om.

Det er vor opfattelse, at frivillighed altid er tiltalende, og derfor kunne det være fristende at gå ind for tankegangen om, at forældre skulle kunne framelde deres børn og så modtage sygesikringstilskud. Men specielt hvis man tænker sig, at man skulle kunne gå frem og tilbage mellem den kommunale klinik og praktiserende tandlæger, vil det give nogle planlægningsmæssige og økonomiske konsekvenser, som vi formoder vil være for dyre i forhold til det, man opnår. Vi mener altså, at pengene kan anvendes mere hensigtsmæssigt på anden måde.

Det socialdemokratiske beslutningsforslag, B 47, kan vi godt se har nogle gode sociale intentioner, men vi må gøre opmærksom på, at med hensyn til pensionister har de fleste kommuner en rimelig ordning via personligt tillæg, og det gælder både folk med egne tænder og folk med gebis. Vi ved også, at bistandsklienter kan få betaling over § 40, stk. 1. Men det, man absolut bør satse på, er netop det opsøgende arbejde, der skal gøres hos de patienter, der er stærkt bevægelsehæmmede og derfor dårligt kan komme på klinikkerne. Derfor er vi glade for § 4 i forslaget, der skulle tage højde for det problem.

Derudover vil vi, hvad voksentandplejen angår, være meget opmærksom på, hvilke regler man finder frem til med hensyn til refusion, idet der som sagt først og fremmest må lægges vægt på det forebyggende arbejde.

Til slut vil jeg godt lige nævne, at vi er meget skeptiske over for at bemyndige ministeren til at fastlægge niveauet. Vi mener, at der fortsat er så store geografiske forskelle i behovet, at dette ikke kan være ens, og vi mener også, at når man har en kommunal finansiering, bør også det betyde, at der ikke skal være detaljstyring af økonomien, når kommunerne ellers opfylder de forpligtelser, folketinget pålægger dem.

Men vi imødeser altså et positivt udvalgsarbejde og er sikre på, at der er grundlag for at nå frem til et godt resultat.

Det mål, der sættes i den første paragraf i ministerens forslag om hele tandplejeområdet, er sat højt. Det er et ideelt mål, som man må stræbe henimod, ikke blot lovgiverne, men også den enkelte borger, fordi der kræves en egenindsats, uanset hvor omfattende vi gør det offentliges forpligtelser. Som et grundlæggende forhold inden for bl.a. social- og sundhedsområdet er CD tilhænger af at borgernes rettigheder er ensartede fra kommune til kommune.

Vi forstår i CD udmærket det paradoks, der ligger i at forlange nødvendige besparelser på den ene side og en forøgelse af serviceniveauet på den anden. Derfor er vi i CD tilfredse med oplysningspligten, som foreslås i § 9. Det vil gøre det muligt hele tiden at følge, hvad der sker, og få konsekvenserne af den gældende lov belyst løbende, så man hurtigt vil kunne registrere fordele og ulemper.

CD er også tilhænger af det frie valg, der bliver foreslået i § 2, stk. 5. Langt de fleste børn og forældre er glade for den tandpleje, kommunerne byder på, og ministeren har sikkert ret i, at det kun vil være få, der benytter sig af muligheden for at lade deres børn konsultere deres private tandlæge fremfor den kommunale tandpleje. Skoletandplejen, som vi kalder den i daglig tale, er praktisk for børnene, og det nære samarbejde med skolen er betydningsfuldt, når det gælder forståelsen for, hvor vigtigt det er at passe sine tænder.

Forslagets opprioritering af forebyggelse i voksentandplejen er CD enig i. Det er netop en konsekvens af de resultater, vi nu kender af de gode ordninger, de unge generationer er vokset op med. Der har allerede været rettet kritik fra forskellig side af ministerens forslag, selv om der er enighed om hovedsigtet. Udvalgsarbejdet vil kunne belyse, om der er belæg for dele af kritikken. Man skal jo ikke overse, at der er fagforeningsinteresser, der trænger sig på. Det er der ikke noget usædvanligt i, men vores opgave i folketinget er at lytte til kritikerne og derefter prøve at opnå det ønskelige inden for den økonomiske ramme.

CD afviser socialdemokratiets beslutningsforslag.

Birgith Mogensen (CD):

Lenger (VS):